

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních
číslo 98 vydáno pro vnitřní potřebu - 10.října 2008, nákladem 75 výtisků

www.SESTKA.eu

27.9.2008 - Přejezd Velké Fatry na horských kolech

Telefoní číslo 731 134 038 ze kterého tobě nebo tvým rodičům chodí SMS slouží pouze k odesílání SMS, proto na něj prosím neposílejte své dotazy, odpovědi, připomínky, apod. Je to sponzorská SIM, která nám je zapůjčená a není v mobilu - k nám se tedy tyto SMS nebo telefonáty nedostanou.

SMS přes sponzorovanou SIM rozesíláme pomocí internetové aplikace.

Kontakty, na které můžete směřovat své dotazy, **Fialka** (Lada Kutějová, vůdce oddílu): tel. číslo - **731 519 452**, e-mail - **Laduska@seznam.cz**, ICQ - 436 666 183.

Dance a Mirisovi (6.OS) se narodila dcera. Miris to oznámil 2.10.2008 v 6:31 zprávou: „Dneska si začínáme hrát na mamku a tatku. Na světě je o jednu holčičku víc - Natálka Škarpová, 3.75 kg, 50 cm. Držte nám place.

Na družinovkách (a dalších akcích v klubovně) je nezbytné hodně šetřit s energií - nenechávat zbytečně rozsvíceno, stahovat topení na radiátorech, ... Provoz klubovny není nejlevnější a tak nevyhazujme zbytečně peníze „z okna“!

Oficiální informace o konání družinových schůzek - družinovek jsou tady:

SVĚTLUŠKY a VLČATA Kateřinice: čtvrtek v DBCB, 16:00–18:00, tel. číslo na rádce: Martin (Martin Uličník) – 739 626 682 a Gabča (Gabriela Žabčíková) – 737 071 158

SVĚTLUŠKY a VLČATA Ratiboř: středa v ratibořské klubovně, 16:15–18:15, tel. číslo na vůdkyni světlušek: Janina (Jana Zubíčková) – 731 488 124

ŽÍŽALKY: pondělí v ratibořské klubovně, 16:00–18:00, tel. číslo na rádce: Čeči (Věra Vaculíková) – 605 150 831

ŽABY: středa v DBCB, 16:15–18:15, tel. číslo na rádce: Dita (Dita Gabryšová) – 731 527 143

ŠNECI: pondělí v DBCB, 16:15–19:00, tel. číslo na rádce: Cipísek (Aleš Adámek) – 739 117 340

ŠTÍŘI: tel. číslo na rádce: Medvěd (Jiří Mikulík) – 732 799 642

Pavuk se stal novým správcem oddílového materiálu, pokud si budete chtít něco půjčit z oddílového materiálu, musíte se s ním domluvit. Kontakty na Pavuka: tel. číslo – 737 269 933, email - paveldrabek@centrum.cz

Můžete si objednat časopis Skaut - Junák, ve kterém se každý může dovědět jak to vypadá v jiných oddílech v ČR nebo si přečte nějaké zajímavé komixové příběhy, příběhy Akta XXL nebo si podle časopisu něco vyrobíte. Objednávat jej můžete buď na našich webových stránkách www.sestka.eu nebo stačí poslat Fialce jméno a adresu. Roční předplatné je 290,-Kč.

Máme nově vymalovanou klubovnu, zeleno – oranžově. Více info o malování si přečteš v tomto ŠESTÁKU.

Oldskauti (Irča s Anitou) podávali za náš oddíl žádosti o dotace a granty na celý zbytek tohoto a začátek příštího oddílového roku. Na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy podaly projekt „Co doma, když venku je líp“, který zahrnuje aktivity jako Zimní vehikly, Counter-strike LIVE, Týsanicu, Westernové dovednosti, K2, Zkuste si triatlon, Crosscountry, Hucul, HELP 2009. Taky vypracovaly projekt „Svět jinýma očima“ a „Zkusíme to jinak“.

Poprvé holky zkusily vypracovat i projekt na zahraničí - ve zkratce - 14 denní prázdninovou plavbu na plavetnici z Černé hory do Itálie. Před lety se takovýto projekt podařil uskutečnit TOMíkům z Valašského Meziříčí, takže proč bychom se o něj nemohli pokusit i my.

To, zda nám žádost o dotaci na tyto akce vyjde už bohužel nezáleží na nás :-)

Narozeniny v říjnu a listopadu

Tereza B. - 1.10.1994, Lukáš - 1.10.1995,

Fialka - 3.10.1990, Miris - 5.10.1982,

Zub - 15.10.1977, Čeči - 20.10.1989,

Anita - 23.10.1981, Cipísek - 30.10.1992

Adam J. - 17.11.1998, Čikita - 30.11.1997

O dvou na jedné

(Pavína Brzáková) Nathan a Jákob byli sousedé. Žili v malé vesnici v roubených domcích na břehu řeky. Nathan byl příliš chytrý a Jákob zas příliš hloupý. Žili po susedsku, žádné sváry a potyčky jim náladu nekazily. Snad proto, že chytrák s hlupákem se snadno míjí...

Jednou se však stalo, že se přihnala velká voda a odnesla jim jejich loďky neznámo kam. Bědovali, naříkali, oba byli chudí. Dlouho jim bude trvat, než si nové loďky opatří! - Peněz měli pomálu. Od chvíle, co jim voda sebrala živobytí, jen chodili se svěšenými hlavami a přemýšleli, jak by si pomohli. Ale v kraji byla o práci nouze...

Doma si každý večer přepočítávali peníze, které našetřili, ale vydalo to každému s bídou na půl loďky. Pak se jednoho dne potkali na břehu a jeden druhému se svěřili. Když chytrý Nathan uslyšel, že jeho soused má peněz na půl loďky stejně jako on, navrhl, aby si loďku koupili společně.

„To je dobrý nápad,“ souhlasil hloupý Jákob. „Nalovíme ryb a prodáme je. Časem si ušetříme na druhou loďku!“

A protože chtěli ryb co nejvíc a řeka byla kolem vesnice již vylovená, vypravili se dál po proudu. Pluli a pluli, řeka se rozšiřovala, jak se do ní vlévaly říčky a potoky. Nathanovi se začaly klížit oči. Svěsil hlavu a dřímal... Najednou ho probudil divný šramot. Otevře oči, kouká a co nevidí... Jákob drží v ruce nůž a hloubí do dna lodi díru.

„Co to děláš?“ vykřikl Nathan ještě ve snách. „Vždyť se potopíme!“

„Co máš?“ povídá mu Jákob a hloubí dál. „Nevrtám díru pod tebou, ale pod sebou. Ty si na své půlce spi! Chci vidět, kolik je v řece ryb! Jestli máme spustit síť...“

A to už „křup“ a „lup“, v lodi zela díra a tou se valila voda.

„Hlupáku,“ bědoval Nathan. „Sedíme v jedné loďce, utoneme spolu!“ A už byli po kotníky v řece, pak po kolena a potom po pás... Jen tak tak se dostali živí na břeh.

Cestou do vesnice šli už mlčky, ani slova si neřekli. Jákobovy myšlenky těkaly od ryb k loďce, od loďky k řece... od řeky bůhví kam. Nathan se ploužil vedle něj, vyčítal si, že se dal s hlupákem dohromady.

„Bud' rád, žeš přežil,“ těšila ho doma žena. „Copak jsi zapomněl, co nás rabi učil? Neznáš snad příběh o dvou mužích a jedné loďce?“

„S kým do loďky sedáš, toho osud sdílíš,“ kývl smutně hlavou Nathan.

Od té doby se pustil do studia. Pročítal Tóru i Talmud, naslouchal radám moudrých. A žilo se mu mnohem líp...

Poplácání po ramenou nám často ušetří pozdější kopnutí do zadnice. - americké přísloví -

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Lenka) Oddílovka začala v 16:15 a byla tam jenom Fialka s Lukym a pak jsem přijela aj já. Čekalo sa na Radima a ogary (Vápno a Aleš), protože měli dovést barvu. Asi po půl hodině dorazili ogaři s barvů a mohlo sa začat malovat. Do malování sa zapojili všeci. Já s Lukym jsme nejdřív malovali u země a pak šel Lukáš dom.

Fialka ho vystřídala..atd. Jestli jste ještě nebyli v nově vymalované klubovně, ale určitě jo, tak sa tam šrubujte podívat! Bo jsem byla jenom na malování a na větším kráslení jsem nebyla, tak nevím, jak teď klubovna vypadá. Určitě krásně..! Mějte se, ahoj.

(Dazul) Před třemi roky jsme se prvně pokusili sami pro sebe dokázat, že jde hřeben Velké Fatry přejet na horském kole (ŠESTÁK č.65 - strana 12). Přesvědčili jsme se, že to je možné a tak jsme vyrazili ve složení Irča, Anita, Pípa, Jura a já i letos na „Přejezd II.“ Trasa byla z velké části identická jako minule. Ale protože bylo nádherné počasí a relativně málo bláta, prodloužili jsme si trasu o polovinu (dalších více než 20 km).

Musím přiznat, že poslední dvě hodiny (a cca 20 km) sestupu mi daly řádně zabrat. Cítil jsem svá železa a kyčel do posledního detailu :-)

(Pípa) Pokud máte vstávat ve 1:40 tak to si raději natočte dva budíky. To je poučení z dnešního rána a jsem rád, že zbytek nevyrazil beze mě. Zpoždění nebylo nijak velké a Irča, Anita, Dazul, Dick a já v 2:40 odjíždíme směr Makov – Žilina – Horný Harmanec – Králova studňa, abychom uskutečnili přejezd Velké Fatry na horských kolech. Kola jsme naložili do držáků na střeše (4ks – páté kolo v kufru) už v pátek večer u Dazulů. Pro mě to nezačalo moc dobře, poté co jsem přijel ze služebky z Čech jsem naložil kolo do kufru a musel jsem oddělat přední kolo. U Dazulů jsme namontovali na

střechu příčníky a pak držáky kol. Když jsem skládal svoje kolo a utáhl jsem rychloupínák, tak mi praskla oska. Myslel jsem, že mě z toho trefí. Někteří hned přišli z teorií, že mi osku napilovala Bobinka, abych nemohl jet. No, ještě že mají dazulovci několik dalších kol, ze kterých jsem si mohl půjčit přední kolo.

w

Ty 4 hodiny v autě utekly velmi rychle při povídání a vtipkování a už odbočujeme z hlavní cesty do hor. K hotelu na Králové studni jsme se vyškrábali autem po dost špatné cestě ještě za tmy. Teprve při přípravě na odjezd se začalo rozednívat. Už za slušného světla odrážíme od auta, které Irča a Anita převezou k Rožumberku. Necelých 50C při převlékání nebylo nic moc a tak jsme přivítali možnost se zahřát při prvním stoupání na hřeben. Počasí se jako obvykle meteorologům moc nevyvedlo a tak mraky střídá mlha a nevypadá to moc dobře. Na hřebenu fouká silný vítr a kamenitou cestou na Krížnou s vojenským prostorem opět začíná zima. První sjezd po mokřích loukách a test rovnováhy v úzké vyšlapané pěšině, která se ukázala jako velmi zákeřnou. Stačilo jen brknout o okraj a následný náklon kola byl zcela nezvladatelný. Po prvním parakotoulu

přes řídítka šikmo vpřed, kdy kolo zůstalo daleko vzadu jsem se poučil a nepřekračoval rychlost vedoucí ke gyro efektu. Ten alespoň trochu pomáhal udržet kolo ve vyšlapané drážce. No, alespoň já jsem se tím uklidňoval. Postupně jsme všichni tři udělali stejnou chybu. A poučili se.

Na Ostredok nebyl problém a pod Suchým vrchem jsme posnídali. Dostatečně posilnění vyrážíme na další cestu. Začínám si myslet, že problém s rovnováhou byl vyřešen vydatnou snídaní. Tak to byl omyl. Kopec tyčící se před námi má zahalen vršek do mraků. Začíná mě zneklidňovat to, že bysme měli vylézt nahoru. No a je to tady. Výšlap na Ploskou je nechutně dlouhý. Naštěstí je fakt plošný a kopci chybí pokračování. Po krátké pauze odbočujeme na žlutou a sjíždíme do sedla. Místy musíme kola přenášet, protože kameny a stezka jsou nesjízdné. Na Grůni máme telefonickou přestávku. A míříme na Rakytov. Otvírají se překrásné výhledy do údolí a na protější svah Rakytova. Počasí se zlepšuje a sluníčko se začíná klubat z mraků. Kopec sice obcházíme traverzem, ale i tak si užíváme obtížně průjezdného terénu s kamením, blátem a kořeny. Přenášení a neustálé podklouzávání kol nás zpomaluje. Nejhorší jsou kameny pokryté mechem. Ty jsou na zabití. Potkáváme skupinu česků a světe div se – jsou z Val. Mezu. a jeden z jich poznává Dicka. Po nezbytném kalíšku pokračujeme dál a necháváme Rakytov za sebou. Poslední stoupání a jsme nad

Smrekovicou. Báječný a rychlý sjezd dolů a jsme v prvním cíli. Holky změnily plán a nečekají tu na nás. Mobilem se domlouváme na dalším postupu. Chceme po žluté sjet do Lubochnie doliny a pak pokračovat dlouhým údolím až do Lubochně. Obědváme a válíme se na sluníčku. A tak vzhůru dolů.

Sjezd Dick pojmenoval velmi trefně DownHill, protože padáme kolem potoka příkře dolů. Sedla na kole stahujeme hodně dolů. Opět se střídají úseky úzké lesní pěšiny s těmi, které se nedají jet – kameny, kořeny a menší skalky. Bolí nás ruce od neustálého mačkání brzd. Potok mizí někde hluboko pod námi a my jsme pořád hodně vysoko v zalesněném svahu. V bočním údolí nás značka přivádí na šterkovou cestu, po které rychle klesáme do hlavního údolí. Taky je už široká asfaltová cesta a před námi asi 14km do Lubochně. Po 25 minutách přijíždíme na náměstí odkud voláme holkám a zjišťujeme kde jsou. Jsme sehraný tým, takže auto přijíždí do 10 minut. Nakládáme kola, převlékáme se a vyrážíme zpět na Ružomberok abychom v salaši nakoupili ovčího sýra, korbáčiky a nitě. Poté míříme do Žiliny, kde se už tradičně stavujeme u Macdonalda na něco nezdravého. Pak už nás čeká cesta domů, při které ještě potrénujeme smíchem bránici a kde přijíždíme kolem 20:00. Vykládáme Dicka, jeho kolo a věci a míříme k nám. Po sundání kola vracím s díky zapůjčené přední kolo. A je to. Další super akce je za námi. Tak zase příště.

(Irča) Nevím, co je to za nápady, vstávat ve dvě ráno. Normální lidi přece spí, honí se mi v hlavě, když zazvoní budík. Dívám se z okna v naději, že třeba prší. Dazul vstává první. Vylézám z teplého pelíšku s velkým přemáháním a ještě po 15 minutách nemám pocit, že bych byla vzhůru.

Voláme Anitě, ta je nachystaná. Prozváníme Pípu, ale ten je pro změnu mrtvý. Zkoušíme to znovu a znovu, ale marně. Nakonec reaguje až na zvonek u branky. Jirka je už na cestě, jsme kompletní, vyrážíme na cyklistický přejezd Velké Fatry. Teda chlapi, já s Anitou děláme morální podporu, přesouváče auta a v plánu máme nějaký menší okruh.

Vysazujeme kluky kolem 5 hodiny ránní u hotelu na Královské studni. Mají v plánu, pokud vše půjde dobře dojet až do Ružomberka, nejmíň ale do Smrekovice. Nahoře nás kontaktuje policejní hlídka a ptá se, jestli jsme přijeli, nebo odjíždíme. Uklidňujeme je, že jsme na odjezdu. Loučíme se a vyrážíme dolů. Parkneme to na odpočívadle u cesty, vybalujeme spacáčky a zaléháme. „Dáme hodku, dvě a vyrazíme...“ říkáme si s Anitou. Skoro se nám to povedlo. V 9:30 balíme spacáky a vyrážíme hledat ranní kofeinovou injekci. Nacházíme velice pěkný motýlek někde u Starých Hor, celý dřevěný,

stylový, i obsluha byla v kroji. Dáváme ranní vzpruhu, polívčičku a štrůdlík a vyrážíme dál. Na mapě jsme si našli „pěknou“ trasu – autem z Motyček do sedla Velký Šturec pak po červené do Rybovského sedla a zpět. Trasa to nebyla vůbec špatná, ale pro cyklo výlet poněkud méně vhodná. Lesní pěšinka, skalky, pařezy, větvičky a taky skály a padlé stromy, paráda. Statečně taháme kola dál, přece nejsme žádné měkoty. Potkáváme nějaké lidi z Brna, mají nás za hrozně statečné a odvážné. (Dazul to pak komentoval „o vás si lidi myslí, že jste statečné, o nás si mysleli, že jsme blbci...“)

Nakonec měníme trasu, ve Východném sedle sjezdíme po žluté do Hajabačky. Chceme se ještě podívat do Rybovského sedla ze spodu po cestě (píšou zhruba 2 hodinky pěšky), ale hoši volají, že už jsou na Smrekovici a pokračují dál, tak ať pro ně přijedem do Lubochně. Vyrážíme tedy na opačnou stranu - zpět do sedla pro auto. Kopeček je to pěkný, takový táhlý. Nahoře potkáváme pražáka, co přišel poslouchat jeleny v říji. My teda žádné neslyšeli, ale hoši prý jo. Povídáme si s ním asi ½ hodiny, pak jedeme pro kluky. Nakládáme je na zastávce v Lubochni zničené a unavené, ale živé a šťastné.

4.10.2008

brigáda na Bařince

Jak říkal Miky - ten převzal po Mirisovi správcování Bařinky - každý oddíl splnil svou povinnost a poslal své zástupce na společnou střediskovou brigádu, ale nestihli jsme všechno.

Počasí se moc nevyvedlo - pořád pršelo. Ti, kteří dnes vyrazili na Cross Country na tom byli asi ještě hůř. Ale i tak se pracovalo. My z ŠESTKY - Fialka, Vápno a Pavuk jsme šli spolu se Lvíčkama a Dvojkačkama na dřevo.

Mazan u dřevníku nařezané dřevo sekal a holky z jedničky mu pomáhaly dřevo ukládat. Miky pořádně otestoval nový střediskový křovinořez a vyžnul louku kolem Bařinky tak dokonale., že tam po něm zbyla holoseč. Holky z 1.D a Klaměrka s Hanýskem to po ani něm nestačili hrabat.

Miky vyhlásil, že o příštím víkendu (11.-12.10.2008) se bude na Bařince pokračovat především v přípravě dřeva na zimu.

4.10.2008 VII. Cross Country

(Irča a Dazul) Letošní VII. Cross Country bylo zvláštní několika fakty. Většina startujících znamenala, že Radek, který měl letošní CC organizovat na zavlání tvrdil, že o ničem neví a že nic neorganizuje. Další fakt byl ten, že většina startujících se přihlásila až na poslední chvíli. A nejdůležitější fakt byl ten, že bylo ukázkově hnusně. Prvně v historii jsme startovali v dešti a v dešti a blátě jsme jeli více než 90% trasy.

Na startu nás bylo 8 - Irča, Dazul, Elen, Luďa, Mája, Veve, Tutíno a Pípa. Na to, že přšelo a byla kosa i zmatky při přihlašování a poskytování informací, to byl úspěch. Nabízeli jsme variantu, že CC klidně přesuneme na zítřek, kdy byla předpověď počasí příznivější, ale nakonec proto, že Tutíno a Luďa šli druhý den do práce, vyrazili jsme. Každý byl nažhavený to dát dneska. Dazul neustále uklidňoval, že kolem poledne začne svítit slunko. Elen se zkušeně podívala na oblohu a prohlásila slovy svého strýčka „Už se to trhá... a pak to spadne dolů“. Tento výrok byl nakonec neoficiálním mottem dnešní akce.

Rozdělili jsme se na 3 skupiny - Elen s Luďou,

Irča s Dazulem a Pípou, Mája s Veve a Tutínem.

Prvních 20 km jsme se drželi pohromadě. Po pěti kilometrech jsme byli zacákání blatem jako mašiči. Bylo pak úplně fuk, kudy jedem, protože horší už to být nemohlo. Kaluže a louže jsme zásadně neobjížděli – mnohdy ani nebylo kudy. Zato sjezdy, které jsme za sucha dávali naplno se nyní jen šolíchaly - nikdo se nechtěl zbytečně válet. Podkluzovalo to a kdo měl špalíkové brzdy, brzdil i očima.

Pořádný větší technický problém jsme měli ještě před Soláněm - Irči se rozerval řetěz. A tak někteří „odmaturovali“ a naučili se prakticky řetěz zkrátit a snýtovat. Tady se odpojila Májina skupina a vyrazila dopředu, protože nýtování řetězu nebylo na 5 minut. Problémky se spadlými řetězy, dotahování a štelování brzd už jsme ani nepočítali. Technický stav našich strojů byl dokonale prověřen. Bláto a přilepené kamínky na brzdových špalíčcích udělaly své a tak Irča za chvíli dřela kov na kov. Tutínovi se rozsypala brzda úplně a i ostatní z jeho skupiny to raději dojeli po asfaltu. Pípa si „pořídil“ defekt mezi Cábem a Dušnou

Přítel je ten, který přichází, když celý svět odešel. - anglické přísloví -

- výměna duše proběhla v ukázkově rychlém tempu - byla taková kosa, že to ani jinak nešlo a museli jsme se hýbat :-). Takže vlastně kdo neměl žádný problém byl jedině Dazul s Luďou.

V teple hospůdky na prženských pasekách u grilovaného kolínka, kofoly a kafička, jsme tuto

akci všichni, kteří dojeli, navzdory všemu, co nás potkalo, hodnotili jako velice povedenou a úspěšnou. Vypadá to, že se znovu v tomto složená sejdeme u méně náročné akce "Martinské hole na horském kole" - viz zvadlo na konci tohoto ŠESTÁKU.

Mluvte pěkně a myslete si, co chcete. - anglické přísloví -

8.10.2008 Družinovka ŽAB

12. SKAUTSKÝ PLES

na vsetínském zámku

se uskuteční v sobotu **14.února 2009** - lístky bude možno už brzy rezervovat přes **www.skauti.cz**

PLÁN AKČÍ - ŘÍJEN 2008

17.10. Oddílovka

18.10. Oddílová výprava na hrad Helfštýn

Odjezd: v sobotu 6.50. z Kateřinic, v Ratiboři sraz v 7.00. S sebou: 150Kč (vstupné a jízdné, zbytek peněz vrátíme), svačinu a pití na celý den, oblečení podle počasí. Návrat: v sobotu odpoledne autobusem 15.50 nebo 18.25 ze Vsetína

24.10. Oddílovka

25. – 28.10. RS (informace u Fanty)

31.10. Oddílovka – Drakiáda Sraz v 16.15 u DBCB, každá družina bude mít svého draka a každý si může donést i vlastního draka, s sebou sportovní oblečení. Hodnotit se bude drak krasavec, letec nejvyšší, drak dálkový, ...

PLÁN AKČÍ - LISTOPAD

7.11. Oddílovka

14.11. Oddílovka – CASINO - sraz v 16.15 v DBCB, každý si může vyhrát i cenné body do oddílového

bodování, které se uzavírá na konci listopadu. S sebou společenské oblečení.

15.-17.11. Družinové výpravy

21.11. Oddílovka

22.-23.11. RS (info u Fanty)

28.11. Oddílovka – turnaj týmů ve stolním fotbalu - sraz v 16.15 v DBCB.

29.-30.11. Oddílová výprava (dvě varianty popsány níže - rozhodne se podle počasí)

Do Francovy Lhoty na koně. Odjezd: v sobotu 6:50 autobusem z Kateřinic, v Ratiboři u kina sraz v 7:00. S sebou: 300Kč (jídlo a jízdné, zbytek peněz vrátíme), spacák, karimatku, teplé oblečení, pracovní oblečení, pevné boty, ešus + lžička, pláštěnka, uzlovačka, KPZ, deník + tužka, šátek, ... Návrat: v neděli v odpoledních hodinách (nejpozději autobusem 18.25 ze Vsetína)

Výprava do Dinotic. Odjezd: v sobotu 6:50 autobusem z Kateřinic, v Ratiboři u kina sraz v 7:00. S sebou: 300Kč (jídlo a jízdné, zbytek peněz vrátíme), spacák, karimatku, teplé oblečení, pracovní oblečení, pevné boty, ešus + lžička, pláštěnka, uzlovačka, KPZ, deník + tužka, šátek, ... Návrat: autobusem 15.50 nebo 18.25 ze Vsetína

MARTINSKÉ HOLE

na horském kole

podrobnější informace na 737 249 211 nebo drabek@lachim.cz

19.října 2008 **oldskauti.cz**

Na ŠESTÁKU č.97 se podíleli: Fialka, Lenka, Irča, Dazul, Pavlína Brzáková. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v neděli **26.října 2008**. Příspěvky posílejte na **sestak@skauti.cz**

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na **www.sestka.eu** (sekce ČASOPISY).